

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Bernadotte, Jean Baptiste FRA: Anker, Carsten Tank (1815-05-12)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Bernadotte, Jean Baptiste FRA: Anker, Carsten Tank (1815-05-12)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 652. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000256.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

15.

Det er i et Brev af 12. Mai 1815 til Kronprins Carl Johan, at C. A. afslaar det nævnte Tilbud om diplomatisk Ansættelse, Han skriver saaledes:

s. 653 „Je ne possède que des notions superficielles de la diplomatie et des qualités qu'elle exige, mais j'en sais cependant assez pour m'imaginer qu'on n'offre point à un individu le poste de Ministre à une cour étrangère, sans qu'on ait de ses talens, de sa plus scrupuleuse honnêteté, de ses connaissances etc. — la conviction la plus intime.

Voltaire a dit des Envoyés, „que ce sont des espions honorables sous des titres pompeux.“ Mais Voltaire n'était qu'un homme d'esprit, pas un homme d'affaires. L'espionnage est bien le moindre de leurs devoirs, comme le courage personnel est la dernière qualité d'un général d'armée. Non, Monseigneur, je ne me sens plus capable de Vous être utile en Portugal ou en Espagne. J'ai soixantehuit ans, et je suis sourd. Mes affaires sont d'ailleurs brouillées.

[Jeg har kun en overfladisk Forstand paa Diplomatiem og paa de Egenskaber, den kræver, men saameget forstaar jeg imidlertid deraf, at jeg kan tænke mig, at man ikke tilbyder nogen en Ministerpost ved et fremmed Hof uden, at man har nøiagtig Rede paa hans Anlæg, paa, at han er i Besiddelse af den mest samvittighedsfulde Retskaffenhed og paa hans Kundskaber.

Voltaire har om Envoyeer sagt, „at de er ansete Spioner :med høitrvende Titler“. Men Voltaire var kun en aændrig Mand, ikke nogen Forretningsmand. Spioneri er vistnok den ringeste af deres Pligter, ligesom det personlige Mod vel er den mindste Egenskab hos en Feltherre.

Nei, naadigste Herre, jeg føler mig ikke mere istand til at være D. K. Høihed til Nytte hverken i Portugal eller i Spanien. Jeg er 68 Aar og er døv. Mine Affærer er desuden ikke iorden.]

I et nyt Brev til Kronprinsen af 2. Juni siger han om samme Sag bl. a.:

La carrière diplomatique exige un homme alerte, dédaignant ses aises. Cette première qualité m'a abandonné, et ce dernier besoin que je n'ai que trop insulté, reprend graduellement ses droits. [Den diplomatiske Løbebane fordrer en vaagen Mand, der ikke tager mindste Hensyn til sin Bekvemmelighed. Den s. 654førstnævnte Egenskab har jeg mistet, og det sidstnævnte Krav har jeg desværre trodset saa ofte, at det nu lidt efter lidt after fordrer sin Ret.]

41